

Ο.Φ.Ε.Π.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ Ο.Φ.Ε.Π. ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

1.Ορισμοί και γενικότητες:

Ο Όμιλος Φίλων Ελληνικού Ποιμενικού είναι το καθοδηγητικό όργανο της αναπαραγωγής των Ελληνικών Ποιμενικών σκύλων στην χώρα αυτή. Για τον λόγο αυτό καλείται να ρυθμίζει όλες της μορφές δραστηριοτήτων που διέπουν τον σκύλο σαν ψυχαγωγική απασχόληση, καθώς επίσης να τις διαφυλάττει από όλους τους παράγοντες που προσβάλλουν τα ενδιαφέροντα αυτά και είναι επιζήμιοι στην καλή εικόνα τους.

Στους κανονισμούς που διέπουν την διοικητική δομή του Ομίλου, έχουν σαφώς τεθεί όροι που περιγράφουν το πλαίσιο ευθύνης του σε σχέση με την αναπαραγωγή υγιών (σωματικά και ψυχικά) σκύλων. Το ενδιαφέρον αυτό φαίνεται επίσης από την προσοχή με την οποία ο ως άνω Όμιλος χειρίζεται θέματα που αφορούν την νομοθεσία για την υγεία και την καλή διαβίωση γενικά των σκύλων και την δημοσιότητα που δίνει σε αυτά τα θέματα.

Επίσης η δημοτικότητα της φυλής και τα οικονομικά ενδιαφέροντα, που είναι μέρος της αναπαραγωγής των σκύλων, επηρεάζουν την φύση και τους σκοπούς της τακτικής που ακολουθείται από έναν σύλλογο για την αναπαραγωγή.

Για να ξεκαθαρίσει το πεδίο των επιμέρους ευθυνών, ο Όμιλος Φίλων Ελληνικού Ποιμενικού λαμβάνοντας υπόψη την αναπαραγωγή υγιών καθαρόαιμων σκύλων, σκοπεύει μέσα από αυτό τον **μνημόνιο κανόνων και έτσι όφειλε να κάνει, να καθορίσει σε κεντρικό διοικητικό επίπεδο τους τρόπους και τις μεθόδους αναπαραγωγής που θα έπρεπε να ακολουθηθούν από τους εκτροφείς.**

Σήμερα κάθε φυλή έχει την δική της ταυτότητα που αναπτύχθηκε με το πέρασμα των χρόνων, έτσι ώστε να υπάρχει ένας βαθμός προβλέψιμης αναγνωρισιμότητας που προκύπτει από την εμφάνιση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών κάθε φυλής.

Εκτιμούμε λοιπόν το έργο της δημιουργίας των φυλών και εξ αιτίας της μορφολογίας τους και της συμπεριφοράς τους. Η μοναδικότητά τους μας επισημαίνει την αξία της διατήρησής τους.

Η αναπαραγωγή καθαρόαιμων σκύλων είναι ενασχόληση των πολιτών μιας κοινωνίας, που χαρακτηρίζεται από τον σεβασμό και την προσοχή στην αξία του ατόμου όχι μόνο στο επίπεδο του σκύλου αλλά και σε αυτό του ανθρώπου.

Οι εκτροφείς τείνουν να είναι καλοπροαίρετοι ερασιτέχνες, οι οποίοι στα πλαίσια της γνώσης και της διορατικότητας, προσπαθούν να πετύχουν τα ιδανικά χαρακτηριστικά και τις επιθυμητές ιδιότητες για την φυλή στην οποία είναι αφοσιωμένοι.

Αυτή η προσπάθεια καθορίζει έναν από τους σκοπούς ύπαρξης των κυνολογικών Ομίλων. Ο στόχος δεν είναι μόνον να διατηρηθεί μια φυλή αλλά επίσης να βελτιωθεί η ποιότητα των χαρακτηριστικών και των ιδιοτήτων της.

Οι στόχοι αυτοί είναι θεμιτοί και περικλείουν την γοητεία της δημιουργίας που ελκύει τους εκτροφείς στην διαδικασία της αναπαραγωγής και την καθιστά ψυχαγωγική απασχόληση.

Ο.Φ.Ε.Π.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

Όλες αυτές οι συνεισφορές των ατομικών προσπαθειών των εκτροφέων, συντελούν στο αποτέλεσμα, το οποίο οι ξένοι προς την διαδικασία αυτή, βιώνουν σαν μια συγκεκριμένη φυλή.

Το πρόβλημα που προκύπτει από αυτή την διαδικασία, είναι ότι οι συσσωρευμένες επιλογές και οι προτεραιότητες των εκτροφέων, δεν είναι πάντα ίδιες με αυτές που κατά τεκμήριο είναι επιθυμητές για τον συνολικό πληθυσμό που απαρτίζει την φυλή.

Υπάρχει έτσι μια κατάσταση διαρκούς και υποδεέστερης σε πραγματική αξία εξιδανίκευσης του προτύπου της φυλής, κατά την οποία ο εκτροφέας κάνει εξαιρετικές κατά την γνώμη του επιλογές στα πλαίσια της ευθύνης του για την πρόοδο των μελλοντικών γενεών, αλλά την ίδια στιγμή η συλλογική προσπάθεια οδηγεί τις διαχρονικές αξίες της φυλής σε επικίνδυνες καταστάσεις μικρής ή μεγαλύτερης διάρκειας.

2. Αντικειμενικοί στόχοι

Η τακτική της αναπαραγωγής θα έπρεπε να εστιαστεί στην διασταύρωση υγιών σκύλων. Από την πλευρά του Ομίλου, η διατήρηση της φυλής μέσα από την «καθαρόαιμη» εκτροφή της, θεωρείται επίσης ουσιώδης αντικειμενικός στόχος. **Εκτίμηση της αναπαραγωγικής αξίας:** Η καθορισμένη κεντρικά καθοδήγηση της αναπαραγωγής πρέπει να λάβει υπόψη της μια ποικιλία παραγόντων, όπως την υγεία, την ευζωία, τον χαρακτήρα, την συμπεριφορά και την εμφάνιση. ***Αυτοί οι παράγοντες πρέπει να σχετίζονται όχι μόνο με το ζώο ως άτομο, αλλά να κατευθύνονται στο σύνολο των σκύλων που απαρτίζουν την φυλή.*** Η επιλογή των ατόμων σαν μέθοδος στην κυνοτεχνία, μπορεί να έχει έναν βαθμό επιτυχίας για τα χαρακτηριστικά εκείνα που καθορίζονται από ένα μεγάλο βαθμό κληρονομησιμότητας. Καθώς ο βαθμός κληρονομησιμότητας μειώνεται, η ανταπόκριση στην επιλογή των ατόμων μειώνεται επίσης και καταλήγει στο μηδέν. **Περιορισμοί της συχνότητας χρησιμοποίησης του ζώου στην αναπαραγωγή** θα πρέπει να εφαρμόζονται όταν η ζήτηση των κουταβιών είναι μικρή και για να επιτευχθεί μια ομοιόμορφη και ισομερής ανάπτυξη όλων των ζώων αναπαραγωγής που ανήκουν σε διαφορετικές οικογένειες και κατά συνέπεια έχουν διαφορετική γενετική σύσταση και συμβάλουν στην ενίσχυση της γενετικής παραλλακτικότητας της φυλής. Η συχνότητα αυτή θα πρέπει επίσης να προκαθορίζεται στους εκτροφικούς κανονισμούς.

Οι συνθήκες του περιβάλλοντος θα πρέπει να περιγράφονται σαφώς ως τα ελάχιστα κριτήρια ποιοτικής διαβίωσης και να περιλαμβάνουν τους χώρους διαμονής, τους χώρους συναναστροφής και κοινωνικοποίησης των κουταβιών και αυτούς που εγγυώνται την ασφάλεια των ζώων.

Τα κριτήρια αυτά δεν είναι απαραίτητως ταυτόσημα με αυτά που απαιτούνται για την έκδοση άδειας ίδρυσης κυνοκομείου.

Όπου υπάρχουν ειδικοί κανονισμοί συμπεριφοράς των εκτροφέων σε ότι αφορά τον τρόπο εργασίας τους, είναι στην δικαιοδοσία του Ομίλου Φυλής να τους ελέγξει για την εφαρμογή τους, όταν οι τελευταίοι είναι μέλη του Ομίλου.

Ο.Φ.Ε.Π.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

Εκτροφείς που για κάποιους λόγους δεν είναι μέλη του Ομίλου, πρέπει να αποδείξουν την συμμόρφωσή τους με τους κανονισμούς του Ομίλου για να έχουν την έγκρισή του στο έργο τους.

Σε αυτή την σχέση παραγόντων τα ακόλουθα συστατικά απαιτούν ιδιαίτερη προσοχή:

2.1 Υγεία

2.2 Εμφάνιση (Μορφολογική έκφραση χαρακτηριστικών)

2.3 Συμπεριφορά

2.4 Εργασιακές ιδιότητες

2.1 Υγεία:

Ο παράγων υγεία στα πλαίσια της πολιτικής που ασκείται στην αναπαραγωγή θα πρέπει να επικεντρώνεται σε δύο σημεία:

Πρώτον στα **προβλήματα που προκύπτουν από τις ακρότητες της μορφολογίας** με βάση βεβαίως την ιδανική αποτύπωσή της όπως παρουσιάζεται στο μορφολογικό πρότυπο της φυλής. Σε ένα βαθμό αυτές οι ακρότητες μπορεί να εμπλέκονται με προβλήματα υγείας ή ποιότητας ζωής ή να δημιουργούν καταστάσεις που να παρεμποδίζουν τις φυσιολογικές λειτουργίες του σκύλου.

Δεύτερον στην **εμφάνιση συγκεκριμένων κληρονομικών παθήσεων**, ανεξάρτητων από την γενικότερη εμφάνιση του σκύλου. Όσον αφορά αυτό το σημείο, μπορούν να γίνουν τα εξής σχόλια: Γενετικές εκτροπές και παθήσεις μπορούν να συμβούν σε ένα βαθμό κάθε στιγμή μέσα στην αναπαραγωγική διαδικασία, γιατί ενυπάρχουν μέσα στον κύκλο της ζωής.

Παρ' όλα αυτά, κάθε ζωντανός οργανισμός φυτού ή ζώου, μεταφέρει ένα μεγάλο αριθμό γονιδίων (γενετικών παραγόντων) που συμβάλλει καθοριστικά στην ζωή και ούτε λίγο ούτε πολύ εξασφαλίζει την επιβίωση των ειδών, αλλά επίσης διαθέτει γονίδια με επιβλαβή δράση ή ακόμη και θανατηφόρα γονίδια.

Στην εφαρμογή της ερασιτεχνικής αναπαραγωγής και ιδιαίτερα στην εκτροφή καθαρόαιμων σκύλων, μια εκτροφική μέθοδος χρησιμοποιήθηκε ευρύτατα τις τελευταίες δεκαετίες, κατά την οποία προκειμένου να επιτευχθεί η μεγαλύτερη δυνατή ομοιομορφία του φαινοτύπου της φυλής, χρησιμοποιήθηκαν στην αναπαραγωγή σκύλοι με **στενή γενοτυπική ομοιότητα**.

Για πολλές φυλές σκύλων αυτή η διαδικασία οδήγησε στα επιθυμητά αποτελέσματα. Υπάρχει γι' αυτές ένας μεγάλος **βαθμός προβλεψιμότητας των χαρακτηριστικών και των λοιπών ιδιοτήτων**, καθώς επίσης του χαρακτήρα των απογόνων που προκύπτουν από τις συζεύξεις αυτών των σκύλων.

Το αποτέλεσμα αυτής της φαινοτυπικής και γενοτυπικής ομοιομορφίας και της στενής συγγένειας των περισσότερων ατόμων που απαρτίζουν τον πληθυσμό μιας φυλής, είναι η **απώλεια πολλών γενετικών στοιχείων**. Αυτό οδήγησε στην **μείωση της γενετικής ποικιλότητας**. Οι πιθανότητες να εμφανιστούν **γονίδια με αρνητική δράση** είναι μεγαλύτερες, όπως επίσης είναι μεγάλη η πιθανότητα να σταθεροποιηθούν τα μη επιθυμητά χαρακτηριστικά, που σχετίζονται με αυτά τα γονίδια στους απογόνους.

Ο.Φ.Ε.Π.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

Ακόμη περισσότερο επικίνδυνο είναι να μειωθεί ο **βαθμός ζωτικότητας** και το σφρίγος μιας φυλής. Αυτή είναι η αιτία που εμφανίζονται στις καθαρόαιμες φυλές πολλές ασθένειες και διαταραχές του οργανισμού σε μεγάλη συχνότητα. Υπάρχει μια τάση στις καθαρόαιμες φυλές σκύλων, η ποικιλία των παθήσεων να μειώνεται ενώ **αυξάνεται η συχνότητα εμφάνισης ορισμένων παθήσεων, που εξαρτώνται από την εμπέδωση των αρνητικών γονιδίων** και γίνονται πλέον ειδικές και αντιπροσωπευτικές των συγκεκριμένων φυλών.

Η επιλογή των γεννητόρων με βάση ένα ή λίγα χαρακτηριστικά, μπορεί να οδηγήσει στην παραπέρα μείωση γενετικού υλικού που ακόμη υπάρχει στον πληθυσμό μιας φυλής.

A. Ο αποκλεισμός από την αναπαραγωγή λόγω εκτροπής της συμπεριφοράς του σκύλου, σημαίνει ότι η συμπεριφορά αυτή θέτει σε κίνδυνο τον άνθρωπο και τα ζώα και είναι κοινωνικά απαράδεκτη. Η θεώρηση αυτή έχει εφαρμογή ανεξάρτητα από την προέλευση της συμπεριφοράς και το γενετικό ή περιβαλλοντικό της υπόβαθρο. Οι σκύλοι που επιδεικνύουν απαράδεκτη συμπεριφορά πρέπει να αποκλείονται από την αναπαραγωγή. Θα πρέπει να θεσπιστούν εξετάσεις που να αποτελούν την βάση καθορισμού αυτού του χαρακτηριστικού (Κοινωνικά αποδεκτή συμπεριφορά).

B. Ο αποκλεισμός από την αναπαραγωγή λόγω χαρακτηριστικών που επηρεάζουν την καλή υγεία, πρέπει να σχετίζεται με την εμφάνιση των χαρακτηριστικών αυτών σε έναν ή δύο γονείς σε σημαντικό βαθμό έκφρασης και να θέτουν την υγεία των απογόνων σε κίνδυνο. Παραδείγματα είναι η σοβαρή δυσπλασία του ισχύου, η κωφότητα κ.λ.π. Αυτά τα χαρακτηριστικά θα έπρεπε να καθορίζονται.

2.2 Εξωτερική εμφάνιση:

Το μορφολογικό πρότυπο καθορίζει τα εξωτερικά χαρακτηριστικά που πρέπει να έχει μια φυλή στην ιδανική έκφρασή τους. Οι εκτροφείς αναζητούν τρόπους στην αναπαραγωγή με τους οποίους θα είναι δυνατόν να προσεγγίσουν αυτή την ιδανική εικόνα στον μεγαλύτερο βαθμό.

Όμως η προσκόλληση του εκτροφέα στην εξωτερική εμφάνιση των σκύλων μπορεί να οδηγήσει τα άτομα αλλά και την φυλή γενικότερα σε ακρότητες τύπου και να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην εξέλιξή της.

Η πιθανότητα να συμβούν αυτές οι αρνητικές επιπτώσεις αυξάνει όταν οι επιλογές προς εξωραϊσμό της εμφάνισης των απογόνων γίνονται χωρίς να ληφθούν υπόψη οι επιδράσεις τους στην φυσιολογία του σκύλου.

Τα πράγματα στην εκτροφή σκύλων μπορούν επίσης να πάνε προς λανθασμένες κατευθύνσεις, εάν η αναζήτηση για το ποια είναι, στα μάτια των πολλών η ιδανική εικόνα της φυλής, καταλήξει στον **παραμερισμό των συμφερόντων επιβίωσης του πληθυσμού.**

Για να προσεγγίσουμε το ιδανικό πρότυπο, υπάρχει η τάση να εκτρέφουμε σκύλους φαινοτυπικά και γενοτυπικά ομοίους και συγγενείς μεταξύ τους σε μικρό ή μεγάλο βαθμό. Έτσι εγκαθιδρύεται μια εκτροφική γραμμή. Από μόνη της αυτή η διαδικασία, εάν ο πληθυσμός σκύλων είναι αρκετά μεγάλος και ο κάθε εκτροφέας

Ο.Φ.Ε.Π.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

σταθεροποιεί την δική τους εκτροφική γραμμή, δεν είναι δυνατόν να επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την ποιότητα και τις μελλοντικές προοπτικές της φυλής, μέσα από την χρησιμοποίηση της συγγενικής αναπαραγωγής.

Τα προβλήματα κυρίως ανακύπτουν όταν για παράδειγμα πολλοί εκτροφείς χρησιμοποιούν ευρέως τους ίδιους επιβήτορες που θεωρούνται πρότυπα μορφολογίας. Αυτό οδηγεί στην συγγένεια όλων των γραμμών εκτροφής μέσα στην φυλή και διασπείρει μαζί με τα καλά γονίδια των επιβητόρων και όσα ελαττώματα εμπεριέχονται στην γονιδιακή τους σύσταση. Έτσι είναι δυνατόν να έχουμε μια ξαφνική εμφάνιση παθολογικών καταστάσεων στους απογόνους των επόμενων γενεών.

2.3 Συμπεριφορά:

Κάθε φυλή έχει τις δικές της ξεχωριστές ιδιότητες του χαρακτήρα. Αυτές αποτελούν ουσιώδες στοιχείο της μοναδικότητάς της. Ο ιδιαίτερος χαρακτήρας κάθε φυλής πρέπει να γίνεται αποδεκτός από την κοινωνία στο παρόν και στο μέλλον και από τους ιδιοκτήτες των σκύλων και από τους μη ιδιοκτήτες. Είναι ολοφάνερο ότι η εκτροφή των καθαροαίμων σκύλων παρακολουθείται και τίθεται σε κριτική από την κοινωνία και από το κράτος.

Η παρουσίαση άρθρων στον τύπο για επιθέσεις και δαγκώματα σκύλων σε ανθρώπους, που προκάλεσαν σοβαρούς τραυματισμούς είναι παραδείγματα που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας.

2.4 Εργασιακές ικανότητες:

Μέσα στην εξέλιξη της εξημέρωσης των κατοικίδιων ζώων και ιδιαίτερα του σκύλου, ο άνθρωπος διαπίστωσε ότι ο τελευταίος μπορεί να είναι χρήσιμος με πολλούς τρόπους. Έτσι έγινε συνειδητό ότι ο σκύλος μπορεί να γίνει φύλακας και προστάτης των χώρων διαβίωσής του και των έμψυχων όντων που ζουν σε αυτόν, μπορεί να είναι επίσης κυνηγός και ποιμένας.

Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά αναπτύχθηκαν σε διακριτές ομάδες σκύλων και έτσι έγιναν φανερές ιδιότητες και συμπεριφορές ξεχωριστές για κάθε πληθυσμιακή ομάδα, όταν η εκδήλωσή τους απέκτησε ποσοτικό και ποιοτικό χαρακτήρα. Μπορούμε να ονομάσουμε λοιπόν αυτές τις **διακριτές πληθυσμιακές ομάδες με τον ξεχωριστό χαρακτήρα και τις ιδιότητες**, σαν τις πρώτες πρωτόγονες φυλές που αποτέλεσαν και τη βάση της ανάπτυξης των σύγχρονων φυλών.

Σε μια διαδικασία εξέλιξης πολλών γενεών, οι σύγχρονοι σκύλοι εργασίας προέρχονται από αυτές τις πρωτόγονες φυλές. Καθώς οι αντικειμενικοί στόχοι της εκτροφής άλλαξαν μέσα στο χρόνο, τα κίνητρα των επιλογών στις συζεύξεις και στους απογόνους που προκύπτουν έγιναν διαφορετικά με την σειρά τους.

Επειδή οι αρχικές επιλογές στηρίζονταν βασικά στην εργασιακή ικανότητα που θεωρούνταν μέγιστης σπουδαιότητας και εμπεδώθηκε σε μεγάλο βαθμό, η επιλογές σήμερα βασίζονται κυρίως στην καλή υγεία και στις ιδιότητες του χαρακτήρα. **Όταν η εκτροφή επικεντρώνεται σε μεγάλο βαθμό στην εξωτερική εμφάνιση του σκύλου, τότε για κάποιες φυλές που οι ευκαιρίες για εργασία και απόδειξη της σχετικής ικανότητας είναι λίγες ή ελλείπουν παντελώς, τα κριτήρια των αρχικών επιλογών που δημιούργησαν την φυλή αλλοιώνονται.**

Ο.Φ.Ε.Π.

ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

Οι μεταβολές αυτές γίνονται γιατί δεν υπάρχει το συγκριτικό στοιχείο των επιλογών κάτω από συνθήκες εργασίας και δεν είναι δυνατόν να ταξινομηθούν οι σκύλοι με βάση την απόδοσή τους στην εργασία. Αυτό επίσης επηρεάζει και την κρίση των εκτροφέων, οι οποίοι θέλουν να στηρίζονται σε γνωρίσματα ποσοτικά και ποιοτικά αντιληπτά και συγκρίσιμα όπως είναι η εξωτερική εμφάνιση.

Αυτή η κατάσταση οδήγησε τις φυλές σε έναν αναπόφευκτο διαχωρισμό σε ομάδες ή εκτροφικές γραμμές στις οποίες η εργασιακή ικανότητα και η μορφολογική τελειότητα δεν συμβαδίζουν. Στην πραγματικότητα **όσες φυλές έχουν την δυνατότητα να ασκούν τον ρόλο και την εργασία για την οποία προορίζονταν, διατηρούν ακόμη την εργασιακή τους ικανότητα στις παραδοσιακές μορφές απασχόλησης.**

Μερικές φυλές σκύλων ακόμη απασχολούνται σε τροποποιημένες μορφές εργασίας που αξιοποιούν επαρκώς τις ικανότητές τους, όπως την διάσωση ανθρώπων και τις διάφορες μορφές αθλητικών εκδηλώσεων.

Εάν παραδεχθούμε ότι είναι απαραίτητο να διατηρηθούν οι αρχικές ιδιότητες των φυλών, τότε θα πρέπει να τις λάβουμε σοβαρά υπόψη μας κατά την διαδικασία της επιλογής στα πλαίσια της εκτροφής.